

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Žlindrasta stranka.

Naša duhovščina govori rada o poštenju in posebno rada pripoveduje, da je duhovniška stranka vseskozi poštena, da ima samo poštene namene in da dela zmerom s poštenimi sredstvi.

Kakšna je duhovniška stranka v resnici, to se je pokazalo pri sodnji in v državnem zboru pri razpravi o žlindri. S 182 proti 33 glasom je državni zbor izrekel, da je poslanec dr. Ivan Šusteršič, voditelj duhovniške stranke, v boju zoper kmetijsko družbo tako nepošteno postopal, da ima od žlindre umazane roke, da so duhovniški, od škofa priporočeni listi kakor »Slovenec« in »Domoljub«, vedoma lagali, ljudi slepili in kmetijski družbi čast kradli.

Kar obstoji državni zbor, še ni bil nikdar noben poslanec tako osramočen, kakor dr. Šusteršič. Sramota, ki je zadela njega, padla je pa tudi na celo duhovniško stranko. Duhovniška stranka je vedela, kaj je storil dr. Šusteršič, pa mu ni branila, ampak ga še podpirala.

Tudi zdaj, ko je sodnija obsodila dr. Šusteršiča, in je državni zbor izrekel, da ta mož ni vreden, da sedi mej poslanci, se je pokazalo, kako nepoštena, kako žlindrasta je duhovniška stranka.

Duhovniki in tudi občine pošiljajo sedaj dr. Šusteršiču zaupnice. Ti duhovniki in ti župani odobravajo sleparjenje z žlindro, odobravajo nepoštenje in naznanjajo s ponosom, da popolnoma zapajo dr. Šusteršiču. Nekaj bolj sramotnega si ne moremo misliti. Tu vidimo, kako malovredni ljudje se nahajajo mej duhovniki in mej župani.

Denimo, da se je v kaki vasi zgodila kaka nepoštenost. Ali bo župan šel in rekel: Ti, ki si storil nepoštenost, ti, ki si bil obsojen, ti si najboljši mož v občini, tebi vsi zaupamo in nate je cela vas ponosna? Gotovo tega ne bo storil noben župan in noben fajmošter.

Šusteršič je storil nekaj, kar se je pri sodnji in v državnem zboru spoznalo kot nepošteno. Kljub temu pa hite zdaj razni duhovniki in župani in mu izrekajo svoje zaupanje, svoje priznanje in svojo udanost. To je tako počenjanje, da mora biti nas Kranjce sram pred celim svetom.

Možje! Premišlujte o tem. Tu imate dokaz, da je vsa naša duhovniška stranka žlindrasta stranka. Ali more kmet še biti pri tej ožlindrani stranki? Ne! Kdor je pošten, bo rekel: Proč od žlindraste duhovniške stranke!

Nedeljska premišljevanja.

Piše katoliški duhovnik.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar pride Tolažnik, katerega Vam bom jaz poslal od očeta, Duh resnice, kateri od Očeta izhaja, on bo pričal za mene. Pa tudi Vi boste pričali, ker ste od začetka pri meni. To sem Vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnice Vas bodo devali; pride celo ura, da bo vsak, kateri Vas umori, menil, da stori Bogu službo. In to Vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta, ne mene. To pa sem Vam govoril, da se spomnite, kadar pride ura, da sem Vam jaz to govoril.

Evangelij sv. Janeza 15, 26—27, in 16, 1—4.

Ta ura, ki jo je Jezus Kristus napovedal, je pri nas že prišla. Duh resnice je postal zoper nekaterim politikujočim duhovnikom. Ti nevredni služabniki božji se popačili Duha resnice, Kristusove besede preobračajo po svoje, kakor njim kaže, in Kristusove nauke kazijo tako, kakor je v korist njihovim nekrščanskim namenom. Kristus jim je dal oblast, da oznanjajo božjo besedo, a koliko je teh politikujočih duhovnikov, ki oznanjajo kot božjo besedo to, kar so si sami izmislili, ki pa vsacega preganjajo, kdor se jim ne pokori.

Ti politikujoči duhovniki pode vse iz shodnic, to je iz cerkve, ki se sicer radi uklanjamo božjim naukom, ne pa tudi ukazom kacega zelenega kaplana ali izpitega fajmoštra. V cerkvi nas sramote kot brezverce, čeprav je naša vera tisočkrat boljša, kakor njihova, ljudstvo ščuvajo proti njim in nete sovraštvo mesto, da bi oznanjali ljubezen. Vsak, kdor nam kaj žalega stori, kdor nas zasramuje, meni da stori dobro delo. V Gočah, v Dramljah in drugod se je celo pokazalo, da vsak kdor pobije ali zakolje kacega človeka, ki pravi, da naj duhovnik služi cesarju in naj se ne utika v stvari, ki ga nič ne brigajo, že meni, da stori Bogu službo.

A zakaj delajo tako? Kristus je to sam povedal: Zato delajo tako, ker ne poznajo ne Boga, ne Kristusa. Izneverili so se pravim nepopačenim naukom Kristusovim, zato pa tudi ne poznajo ljubezni, ki je jedro vseh božjih naukov, ampak poznajo samo strast in sovraštva.

Pravega duhovnika, ki živi in dela po božjih zapovedih, spoštujemo vsi, takim duhovnikom pa, ki ne poznajo ne Boga, ne Kristusa, pa se ne bomo nikdar vklanjali. Če se takim slabim duhovnikom upiramo storimo dobro delo in na sodni dan bo sam Kristus pričal za nas!

Politični pregled.

Državni zbor je imel zadnji teden več sej, v katerih se je posvetoval o zakonu glede davka na žganje. Ta zakon

je bil sprejet. Istotako so bili sprejeti vsi predlogi zastran vinske klavzule, ki domačemu vinogradništvu veliko škodujejo. Žal, da je vlada izrekla, da se pri sklepanju trgovinskih pogodb ne bo mogla ravnati po teh skepih. Pri razpravi o podporah je poljski socijalni demokrat Dašinski imel velik govor, v katerem je pokazal, kako gospodari vladajoča klerikalna stranka na Gališkem, kako ti grofje in duhovniki sleparijo, goljufajo in kradejo in kako brezvestno izsesavajo delavca in kmeta. Dašinski je to družbo tako ošvigal, da jej je kar sape zmanjkalo. Poslanska zbornica bo zborovala do 12. junija. V tem času se mej drugimi predlogami reši tudi zakon o drugi železnici v Trst.

Cesar na Češkem. Cesar pojde dne 13. junija na Češko. To potovanje se smatra kot dokaz, da so Čehi popolnoma opustili obstrukcijo.

Deželni zbori se snidejo dne 18. in dne 20. junija.

Vojna v južni Afriki. Anleški listi poročajo skoro vsak dan o kakem novem uspehu angleške armade, a navadno se izkaže, da so bila ta poročila zlagana. Buri imajo še 24.000 mož vojske in se krepko branijo.

Dopisi.

Iz metliške fare 8. maja. Tako zavrtanih klerikalnih »božjih uši« (kakor imenuje ljudstvo vsiljive trejalske hinavke) ni menda nikjer toliko kakor sedaj pri nas. Ti zarobljeni »majmonti« hočejo kar živega požreti vsacega, kogar kaplana razglasita za liberalca — brezverca. To se pa zgodi vsacemu, kdor noče duhovniških pet lizati in v blatu in prahu se valjati pred prečastitim »gospudom« in pa kdor samo od daleč pogleda v »fardamanega« Rodoljuba. »Božji majmonti« in »popovske babe« ne prizanašajo nikomur več. Kogar enkrat vzamejo na tarčo, ta je potem žrtva njih jezikov. Posebno divja ta »šiba božja za našo faro« proti naročnikom in bralcem »Rodoljuba«. G. Novak — ta junak vseh junakov — je dobro zgruntal, kateri sloj ljudstva je njemu podložen, zato si je podvrgel nekaj božjih uši in lepo število trejalskih bab. Tej svoji gardi je zapovedal, da mora zatreti »fardamanega« Rodoljuba. In sedaj »božji majmonti« in druga »popovska garda« divja zoper naročnike in bralce »Rodoljuba« na tako podel način, da še mi trezni liberalbi mislimo, da so morebiti zblazneli. Toda Novak s svojo »gardo« nima sreče, babe loviti in jih zganjati skup, to se mu še posreči, a »Rodoljuba« zatreti ne more in ga zatrl nikdar ne bo, kajti razširja se vedno bolj in bolj.

G. Novak, pustite liberalce pri miru; skrbite rajši za svoje »babe«, ter jim prikrajšajte že več vatlov predolge »žnable«. Pa tudi kako pošteno pridigo bi že radi slišali od Vas. Samega zabavljanja in pridigovanja o liberalnih in klerikalnih svetnikih smo že siti. Kaj ste tako slabo sv. pismo študirali, da iz drugih virov ne zajemljete svojih pridig, kakor samo iz naših vrlih listov »Rodoljuba« in »Slov. Naroda«? Pa saj vemo! Malo Vas brigajo lepi nauki iz sv. vere, prižnico imate Vi samo zato, da iztresate jezo nad liberalci. Velikonočni pondeljek pri Treh farah ste morali biti strašno razpoloženi, da ste me vpričo vsega ljudstva na prižnici opirali in blatili. Pa zakaj? Samo zato, ker sem namreč naročnik »Rodoljuba« in ker ga dajem drugim po vasi čitat. Pa zato se Vas prav nič ne bojim. Liberalec sem in bodem, razširjal ga tudi bodem in pa tudi še pisal v njega, kadar bode kaj treba. Tako bode, makar pridete Vi in mali kaplanček in vsi Vaši kimovci od g. »Arona« do bedastega Baboša in vsa »babja garda« in vsi »božji majmonti« in nazadnje še »božji tati« — Matere božje trifarške, ter se pred menoj na glavo postavite. Na svidenje g. Novak prihodnjč.

Neizprosni liberalci.

Iz Šempetra. Umrl je 11. t. m. 47 let stari posestnik na Kiji pri Šempetru na Dolenjskem. Bil je naraven, vrl in odkritosrčni mož. Čeravno je bil priprost kmet, pa vendar ni bil podrepnik onih »svetih možikov«, ki marsikaterega kmeta na vrvi kot medveda vodijo. Vsled tega se je bil vdeležil volilnega shoda c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani 23. okt. 1899, ter z veseljem pozdravljal dan sijajne zmage. Pokojni je bil tudi vnet in marljiv gospodar v kmetiskih zadevah. Neumorna skrb in delovanje je največji vzrok, da se je pogubil v prezgodnji grob. Zapustil je žalujočo ženo in devet še nedorastlih otrok. Blag mu spomin!

Ponikva ob južni železnici. V nedeljo namerava »Kat. politično društvo« v Šmarju, to je tisto, katero je ustanovil šmarski mežnarček, prirediti tukaj shod, ki seveda nima družega namena, kakor zdražbo delati med kmeti. Upamo, da se naši vrli kmetje ne bodejo dali zapeljati po mežnarjih in kaplančkih. Shod bode v farovžu, ker gostilničarji niso dali svojih prostorov v ta namen. To se bode zopet vpilo, da je vera v nevarnosti in da je vsak brezverec, ki ne posluša samo duhovnikov. Kako bodejo spet pljuvali na »Slov. kmetско društvo« in očitali ljudem, ki so v tem društvu, da so se odpovedali veri. Kdor pozna naše vrle krščanske kmete in ve, kako so pobožni in kako vestno opravljajo svoje dolžnosti do Boga, ne bode tega verjel in bode sam sprevidel, da je le laž, kar duhovniki ljudem natvezujejo. — Naš župnik ima sedaj v majniku vsako jutro politične šmarnice in grdo napada može, ki so v »Slovenskem kmetiskem društvu«. Rekel je s prižnice, da je Ponikva najgrša fara. Tudi župana je napadel v Slomškovi hiši zaradi tega, ker je odbornik navedenega društva. No, pa takrat ga je že imel nekoliko pod klobukom in to se mu še lahko odpusti, da pa na vse tešče zabavlja s prižnice, to pa je neodpušljivo in tudi ni lepo za služabnika božjega. »Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe«, je dejal Kristus, ali ta nauk so zdaj že nekateri duhovniki

popolnoma pozabili. Nek mož se je bil vpisal v »Slov. kmetско društvo« in si naročil »Rodoljuba«. To je bil hud greh in župnik mu ga je menda komaj odpustil. Ženica je pripovedovala, da so fajmošter rekli, da so se tisti vsi odpovedali veri, ki so v »Slov. kmetiskem društvu« in ki berejo »Rodoljuba«. Kdor zna, pa zna. Radovedni smo, če bodeta fajmošter in kaplan vzela hero od brezvercev. Ja, Bauer das ist was anderes. — Zakaj nista prišla naš župnik in kaplan na shod »Kat. pol. društva« v Šmarju. Pravijo, da za to ne, ker ni imel župnik svoje štrange in si je bil pri sosedu izposodil štrango, ne da bi bil kmet kaj za to vedel. Sosed je župniku štrango odvezel in se sam peljal na shod »Slov. kmetškega društva«. Farovski fijakar, bodoči »cekmešter« in velik prijatelj farovške kuhinje in kleti, »striiije Tina« pa je letal po vasi, da bi dobil štrango, a je ni dobil in tako so morali fajmošter, kaplan in »striiije Tina« ostati doma. Huda je bila. — Sedaj pa še nekaj. Nekje na Spodnjem Štajerskem — Ponikovljanom je ta kraj dobro znan — je debela, pa precej stara »birtna«, ki ima dobro mlado srce. Žena popred ni rada hodila v cerkev, sedaj pa je postala naenkrat prav pobožna in še celo k spovedi sedaj zahaja. Hudobni jeziki pravijo, da hodi zato tako rada k spovedi, ker jo »Hochwirden« vprašajo za tako lepe grehe, da se za 50 let mlajšo čuti. Enkrat pa so »Hochwürden« sedeli v gostilni in birtna se je kaj mladostno sukala okoli njih in žive poglede je metala okoli sebe. Navzoči gostje so se kar čudili, kaj je staro »birtno« tako v zadnjem času oživelo, da je kar pomlajena. To uganko je rešila mlada deklica, ki je dejala, ko je »Hochwürden« hotel oditi »Bleiben's noch heute dó« in ko je »Hochwürden« deklico vprašal, »warum soll ich dó bleiben« je deklica bleknila »No, sind's jo neulich auch do geblieben bei der Grossmutter und haben's sich ausgezogen und Licht ausgelöscht«. To je bil smeh. »Hochwürden« je zarudel in jo je koj popihal iz gostilne. — Naš župnik je rešil vprašanje, kako se mora premoženje razdeliti. Rekel je, da jeden del se mora zapustiti otrokom, drug del ubogim in tretji del pa za zveličanje duše t. j. cerkvi. Kako le neki duhovniki delijo svoje premoženje. Pametni so ti gospodje, da nas je kar strah. — Naša gospoda hočeta tudi nabirati za smodnik, da bi se v nedeljo ob shodu streljalo. Kmetje naj nabiralcem vrata pokažejo. Naj le »gospodje« v farovžu sami smodnik plačajo. Kak dobrosrčen prijatelj kmetov je naš župnik, povedali bomo pozneje enkrat.

Domače in razne novice.

Deželnozborske volitve. Tekom letošnjega leta se bodo vršile volitve za deželni zbor kranjski. Klerikalna stranka se že marljivo pripravlja za te volitve. Izdala je tajno okrožnico na vse župnike in kapelane, naj zbirajo za volitve denar in naj se sploh pripravijo za ta boj. Klerikalci upajo, da dobe v deželnem zboru večino. Bodimo torej pozorni in delujmo tudi mi že zdaj za te volitve. Naše geslo je: Kmeta naj zastopa kmet.

Občni zbor kat. pol. društva za Slovence na Koroškem se je vršil v

Celovcu 9. maja. Bil je jako slabo obiskan. Društveni tajnik Rozman je poročal o delovanju prošlega leta ter navajal kje in kdaj je društvo prirejalo svoje shode. Vse shode je označil, samo tistega slavnostnega protestnega shoda, na katerem so Slovenci delali Nemcem stafažo in h kateremu je on pod društveno štampljo zaupne može vabil, ni niti z besedico omenil. Volitev novega odbora je pokazala našo vzor-duhovščino v pravi luči. Zaslužnega Legata ni več v odboru. Značilno pri volitvi je bilo, da je neki mlad kmet vstal in predlagal, da naj se Legat vendarle še voli, ker bi bila velika škoda, izgubiti moža, ki ima toliko zaslug za koroške Slovence, a duhovniki so to preprečili. Na Koroškem znani tercijal, župnik Trunk je predlagal, da se dr. Šusteršiču temu vzornemu katoliškemu možu, da zaupnica. Pri tem je prišlo do jako burnih prizorov. Proti Trunkovemu predlogu se je najprvo oglasil dr. Kraut iz Celovca, kateri je z jednatimi besedami dokazoval, da koroški Slovenci nimajo prav nobenega povoda, potegovati se za dr. Šusteršiča; on se potaplja in mi mu ne bomo podajali roke v rešitev. Koroški Slovenci ne potrebujemo Šusteršičeve politike. Proti predlogu so se tudi oglasili župnik Bayer, starosta koroških Slovencev, dr. Valentin Janežič, in predsednik Einspieler. Na tem občnem zboru se je pokazala v celi nagoti v jezuitskem duhu vzgojena duhovščina. Pokazalo se je pa tudi, da imamo še nekaj pravih duhovnikov, katerim je narodnost res še pri srcu in kateri dr. Šusteršičevo politiko odločno obsojajo. Pripomniti se še mora, da tako slabe udeležbe, kakor letos, redni občni zbor tega društva še ni imel. To pa najbrže zaradi tega, ker so bili kmetje na »Nemškem protestnem shodu« preveč razočarani in so se bali, da bi se tudi danes kaj takega ne pripetilo. Ako hočemo, da koroškim Slovincem v najkrajšem času ne zapoje mrtvaški zvon, mora to društvo iti drugo smer, vzeti se mora vodstvo društva mednarodnim klerikalcem.

Žlindra v državnem zboru. Pod tem naslovom je izšla v založbi »Narodne tiskarne« brošura, ki obseza vso razpravo državnega zbora o žlindri in dr. Šusteršiču. Ta brošura, ki šteje 72 tiskanih strani, se dobiva v »Narodni tiskarni«. Cena je neverjetno nizka. Izvod stane namreč 20 vinarjev. Kdor naroči 100 izvodov, jih dobi za 10 kron, torej po 10 vinarjev komad. Napravili smo te brošure 38.236 iztisov, ravno toliko, kolikor je pri državnozborski volitvi dobil dr. Šusteršič glasov. Brošura mora mej narod, ljudstvo naj spozna, kakšnega poslanca mu je duhovščina vsilila v osebi dr. Šusteršiča, spozna naj s tem tudi, kako ožlindrana je slovenska duhovniška stranka. Prosimo torej vse somišljenike, naj delujejo na to, da se kar mogoče mnogo te brošure razpeča.

Zakaj se duhovniki postijo? Na to odgovarja sobotni »Slovenec« pod napisom »ukaz je ukaz« ter pravi med drugim doslovno: »Post nam je zapovedan in nas varuje napadov hudobnega duha«. Veste li sedaj, zakaj je ravno mej duhovniki toliko taci, ki so od hudobnega duha obsedeni? Zato ker

so ravno duhovniki isti, ki se najmanjše postijo.

Zakaj se nihče izmed kranjskih poslancev ni oglasil za dr. Šusteršiča. »Soči« pišejo s Kranjskega: »Zakaj se nihče izmed članov Šusteršičevega kluba iz Kranjske ni potegnil v strahoviti sodbi v državnem zboru 1. maja v kakem govoru za svojega šefa, tako da se je moral revež Šusteršič sam braniti, kar v tem slučaju ni bilo dostojno?! Dr. Žitnik ni smel vstopiti za Šusteršiča, ker je imel v deželnem zboru kranjskem ljubeznivo stvar zaradi častne besede in je Hauffov »mož brez sence«. Zagrmelo bi po vsej zbornici, če bi bil dr. Žitnik vstal in se potegnil za svojega šefa, in Slovenci bi imeli tudi to čast, da bi v državnem zboru drugemu našemu poslancu, ki zastopa kmete, očitali neko umazanost! — (Dr.) Vencajz tudi ni smel nastopiti s svojo sulico. Imel je opraviti nekaj z dacom. Njegova gospodarska družba je bila zaradi tihotapstva obsojena v denarno globo in Vencajz so poslali kot uradnika v zaslužen penzijo. Če bi se bil tudi ta oglasil za svojega šefa, bi bili tretjega slovenskega »kmetskega« poslance v zbornici postavili — na pranger! — »Vodja« Povše se tudi ni upal na dan, ker bi se razpravljalo o njegovem penzioniranju v najboljših moških letih, in to zopet ne bi kazalo slovenskim kmetskim poslancem prijaznega lica! — Ostala sta še Pfeifer in Pogačnik. Pfeifer ima v svoji lajni le eno melodijo: poškodovanje po toči. Ta ni mogel vstopiti za Šusteršiča, pri najboljši volji ne. — Pogačnik je bil tih ko zid. Ta je pa vzel korajžo v generalni zakup! — Tako, slovenski kmet na Kranjskem, taki so tvoji zastopniki, ki so ti jih usilili tvoji duhovniki pod znamenjem verskega boja! Slovenski kmet, ta strašna sodba v državnem zboru kaže v bengaličnem svitu tvojo veliko revo, kaže, da nimaš nič lastne volje. Glej, kako je zastopnik 38 tisoč volilcev kranjske pete kurije stal na prangarju!«

Velikodušna volila. V Kamni gorici je umrl te dni posestnik in trgovec Mihael Pesjak. Umrli je bil navdušen Slovan in vseskoz plemenit in značajan mož. To kaže tudi njegov testament. Zapustil je družbi sv. Cirila in Metoda 1000 K, Slovenski Matici 200 K, Dramatičnemu društvu 200 K in Družbi sv. Mohorja 200 K. Bodi vrlemu možu blag spomin. Posnemajmo ga!

Dobropoljska zadruga in blejski konsum. Dobropoljska gospodarska zadruga ima kakor znano, na hrbtu že precej debel »špeh« v podobi — par tisoč primanjkljaja, in »svedra« leše »krevljasto« naprej; blejski konsumarji so pa zdaj v vražji stiski, kako bi konsumu preskrbeli novo zalogo vina brez konfisciranega »gifta«, in kje dobili denar, da bi globe plačali in pa novo vino! Obema tema klerikalnima napravama poje mrtvaški čuk že »Memento mori«, pa »Gorje ti, ubogi kmet, gorje!« ... Da, da, trnovskih Rudolfov manjka, da bi iz lastnega žepa tisočake zalagali!

Iz poslovnega poročila banke »Slavije«, ki se predloži občenemu zdoru dne 12. t. m., posnamemo, da je vlansko leto napravila zopet orjaški korak v svojem razvoju. Tega leta je namreč prejela 5,503.786 K 06 h zavarovalnine, za katero je bilo pri njej zavarovanega 783,440.169 K 64 h kapitala. Njeni

rezervni fondi znašali so 22,152.966 K 22 h; v gotovini, vrednostnih papirjih in posojilih naloženo premoženje pa 21,726.419 K 07 h. Svojim članom je »Slavija« plačala lani 3,272.958 K 79 h, od početka svojega obstanka pa 66,195.901 K 65 h. Pokojninski uradniški fond iznaša 1,000.377 K 78 h, zastopniški pa 432.269 K 94 h.

Občinske volitve v Kranju. Klerikalci, na čelu jim dekan Koblar, so mesece in mesece agitirali za te volitve. Seveda se jim je časih tudi pošteno posvetilo. Tako je prišel dekan Koblar osebno k neki ženici v zadevi volitev. Še predno je mogel kaj govoriti, mu je rekla ženica: »Prosim, naj mi povedo gospod tehant, ali jih ni prav nič sram, da se tako vtikajo v volitve?« Koblar seveda ni dolgo poslušal tacih pikrih očitaj, ampak pobral šila in kopita in šel. Poguma pa vzlic temu ni izgubil. Kakor on, so agitirali tudi drugi duhovniki. Pa dasi so klerikalci spravili prav do zadnjega svojega moža na volišče, — ko bi bili mogli, bi bili še mrličje izkopali — dasi so imeli silno denarja na razpolaganje in dasi so razvili najhujšo agitacijo, da si hujše ni možno predstavljati, vendar so bili popolnoma poraženi. Trdno so računali na zmago, a njih upanje je splavalo po vodi. Izvoljeni so bili vsi kandidatje napredne stranke.

Grajsčina Čemšenik — last mrtve roke? Iz Domžal se nam piše: Tukaj se sploh govori, da so čemšeniško grajsčino, last podadmirala barona Minutilla, kupili duhovniki. Ljudje se boje, da bi se tod naselili kaki redovniki.

Obsojen župnik. Okrajno sodišče v Radovljici je župnika v Lešah, Janeza Tavčarja, zaradi neusmiljenega pretepanja otrok v šoli obsodilo na denarno kazen sto kron.

Čudna dogodka župnika Jurizze. Župnik Jurizza se je vračal nekega dne na večer od neke domov v Rojan pri Trstu. Ko je šel v Rojanu mimo nekega zidu, katerega ravnokar zidajo, zaslišal je za zidom neke čudne glasove, ki so ga tako prestrašili, da je takoj stekel na policijski inspektorat in naznanil, da za tistim zidom prežijo njemu sovražni Slovenci, ki ga hočejo napasti. Hitro se je napotila tjakaj redarska patrulja, za katero je nekoliko oddaljeno previdno korakal župnik Jurizza, oziraje se v strahu na desno in levo. Patrulja se je natihoma približala določenemu mestu in res je zapazila za zidom skrita dva individua, ki sta nekako čudno lamentirala ... bila sta — maček in mačka. Da, da, strah ima velike oči!

»Mlekarska zadruga« z omejenim poroštvom ustanovila se je v Zagorju na Pivki. Ta zadruga je eminentne važnosti za Zgornjo Pivko, ker je začetek umne živinoreje, od katere bode Pivčan v prihodnje moral živeti. V predstojništvo so voljeni: gg. A. Domicelj ml. predstojnik, R. Horvat tajnik, A. Domicelj st. blagajnik.

Premogova žila v Rovtahn nad Logatecem našla se je, kakor smo svoj čas že kratko omenili, na dveh mestih. V takozvanem »Lukančkem gozdu« (globina rova 3—4 m) daje zemlja polovica čistega svetlega premoga, v »grapi« pa je tvarina po barvi cinkasti belini in ne podaje še pravega premoga.

Ženo zaklal. Janez Šetina iz Gabrja pri Toplicah je 5. t. m. ponoči prišel pijan

domov. Sprl se je s svojo ženo in jo naposled sunil z nožem tako, da je drugi dan umrla. Šetino so izročili okrož. sodišču v Novem mestu.

Smrt pijanca. Dne 7. t. m. ponoči je prišel 44letni dninar in grobokop Ant Carl v Spodnji Idriji težko vinjen domov ter se je onesvestil v veži. Drugega dne je umrl, ne da bi se bil zavedel.

Samomor vojaka. Te dni se je ustrelil na straži v vojaškem oskrbovališču v Gorici, kjer je stal na straži, prostak tamošnjega 47. pešpolka, z imenom Josip Etl. Ustrelil se je za vhodnimi vrati za skladovnico drv. Sezul se črevelj z noge, nameril puško na srčno stran ter sprožil z noge. Ostal je mrtev na licu mesta. Pravijo, da povod tema koraku je bil ta, ker so ga obdolžili, da je ukradel nekemu vojemu tovarišu 1 krono iz kovčka, radi česar bi ga bili že ob 11¹/₂ uri pozvali na odgovor. Tega se je baje zbal ter se ustrelil.

17 oseb znorelo. »Soča« piše: V Vidmu je zbolel neki človek. Mesto zdravnik so poklicali necega čudodelnika brez kalomona. Ta je razodel strmečim sorodnikom, da bolnik prav za prav ni bolan, marveč da je — obseden. Polno hudičev ga trpinči! In zgrabili so palice ter preganjali hudiče iz revnega »obsedenca«. Strašno so ga pretepli in pobili, a pri tem je znorelo 17 sorodnikov od strahu pred hudiči. Zdaj se peča sodnija s tem žalostnim slučajem verske blaznosti. Take sadove še dandanašnji rodi klerikalna vzgoja.

36 let — v hlevu. Na Reki je te dni umrl neki Anton Milih, ki je od leta 1865, torej 36 let, stanoval v svinjskem hlevu in se preživel s travami, ostanki jedil in koreninami.

Otrok se je utopil v loncu. V Zagrebu se je pripetila te dni nenavadna nesreča. V neki hiši sta stanovala Štefan in Marija Miščin z dvema otrokoma. Ker sta hodila na delo, sta puščala otroka sama doma. Te dni pa je šel 13letni Jurček v drvarnico, brataca, 16mesečnega Štefana pa je pustil samega v sobi. Štefan je prišel na hodnik ter našel ondi velik lonec, v katerem je bilo okoli 3 l luga. Začel se je igrati s tem, da je z roko brodil po vodi, a se pri tem nagnil v lonec tako, da se je prekopicnil v lonec in na glavi stoječ v lugu utonil. Našli so dečka že mrtvega.

Brivčeva osveta. Iz Budimpešte poročajo: V Terökövi je izvedel brivec Štefan Valko, da ima notar Aleksander Kohn z njegovo ženo razmerje. Ko se je prišel Kohn k Valku brit, mu je brivec prerezal z britvijo vrat, nato pa je umoril še ženo in samega sebe.

Loterijske srečke.

Gradeo, 11. maja.	59, 40, 83, 63, 22.
Brno, 3. maja.	75, 39, 70, 47, 76.
Dunaj, 11. maja.	76, 64, 27, 57, 9.
Lino, 20. aprila.	77, 47, 10, 72, 39.
Praga, 24. aprila.	52, 24, 87, 23, 35.
Trst, 4. maja.	30, 43, 26, 90, 27.

Tržne cene v Ljubljani

11. maja 1901.

	K	°		K	°
Pšenica, 100 kg	16 60		Špeh povojen, kgr.	1 60	
Rež,	14 80		Surovo maslo, . . .	2 —	
Ječmen, . . .	14 —		Jajce, jedno . . .	5 —	
Oves, . . .	14 80		Mleko, liter . . .	20 —	
Ajda, . . .	13 40		Goveje meso kgr.	1 28	
Proso, . . .	16 80		Telečje . . .	1 32	
Koruza, . . .	12 80		Svinjsko . . .	1 60	
Krompir, . . .	5 —		Koštrunovo . . .	80 —	
Leča, lit. . .	20 —		Piščanec . . .	1 50	
Grah, . . .	40 —		Golob . . .	50 —	
Fižol, . . .	24 —		Seno, 100 kilo . . .	4 80	
Maslo, kgr. . .	2 40		Slama, . . .	4 40	
Mast, . . .	1 40		Drva trda, kiftr. . .	7 —	
Špeh svež, . . .	1 32		„ mekka, . . .	5 —	

V Ljubljani.

Četrtek, 30. maja.

Samo 1 dan.

Barnum & Bailey

Največje kazališče na svetu!

Amerikanski

orjaški zabavni zavod.

Nad 50 let ponos Amerike!

Potuje sedaj po kontinentu

v 67 nalašč za to prirejenih železniskih vozovih, ki tvorijo 4 vlake po 12 vozov. Vsa nedeljena skupina razstavljená bode v 12 velikanskih paviljon-skih šotorih, največji med njimi ima dovolj prostora za skoro 12000 ljudi.

Vsak dan 2 veliki predstavi: Popoldne ob 2. uri in zvečer ob 7. uri. Otvorjeno 1 $\frac{1}{2}$ ure pred pričetkom vsake predstave, da se ogleda živeče človeške abnormitete, troje čred slonov in dvojne menažerije redkih živalij.

Nebrojne, nedosežne in neposnemljive predstave vratolomnih, neustrašljivih izvajanj. Vsak nastopajočih je mojster v svoji stroki. Vsak igralec zvezda. Vsako izvajanje vse v areni se nudeče je pravo presenečenje. Vse dejanjski in gotovo novo in nikdar tu vidljivo! Največja in krasna zanimivost, katero so kdaj ljudje zamislili. V treh velikih, za jezdna predstavljajna namenjenih manežah, na dveh velikanskih odrih, na neizmernem dirkališču in prostornem prostoru za zračne predstave.

Celotne menažerije dresiranih divjih živalij.

Dirke za stavo vseh vrst, akrobatska izvajanja, zračne umetnosti, telovadba na zemlji in v zraku in nova presenečenja. Vroči napori močij šampionov in rekorde uničujoči poskusi ročnosti.

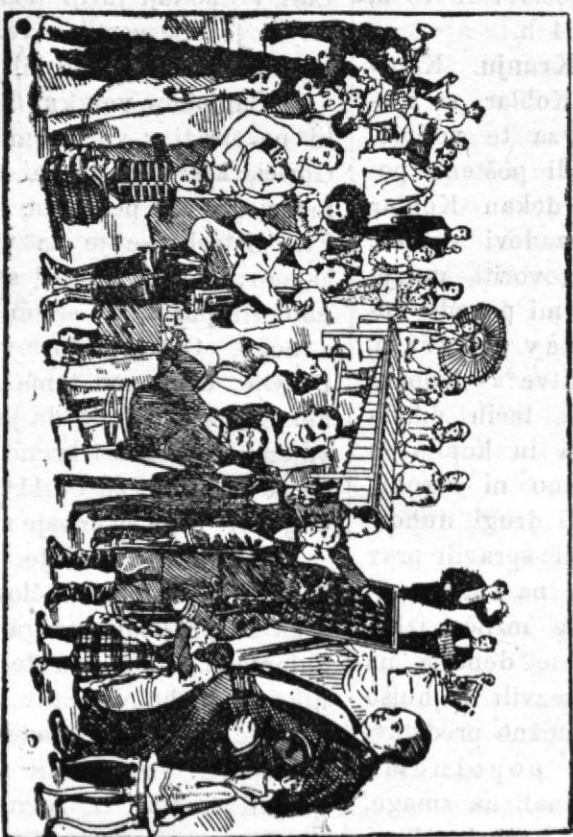
70 lepih konj, naenkrat v manežo pripeljanih. 400 z darili odklovanih konj in konjski razstavi. 3 črede najpomembnejših slonov, predstavljaljoči v treh manežah. 20 mejnarodnih pantomimskih klovnov.

Prava svetovna razstava modernih zanimivosti, cirkus, hipodrom, menažerija, razstava

dresiranih živalij.

1000 moč, žensk, konj,

prilikačev, tetoviranci, požiralec mečev, dama z dolgimi lasmi in polno brado, deček s pasjo glavo, moški brez rok, žonglerji, tisoč izvirnih stvari in občudovanja vredne predstave. Skoro brezkončna vrsta najnovejših produkcij in izvajanj neustrašnosti in vratolomnega programa, ki se nikjer ne vidijo in se prvič javno kažejo.

Cene po kakovosti prostorov:

Vstopnina s sedežem vred **K 1-20** in **K 2-50**, zaklopni sedež **4 K**, rezerviran prostor **5 K**, loža **6 K** za prostor.

Vsi prostori so numerirani, le po K 120 in K 250 ne, in se dobé ob otvoritveni uri pri vходу. Otroci izpod 10 let plačajo polovico na vseh prostorih, izzemni prostore po K 120 in K 250. Prostori po 5 in 6 K dobé se na dan razstave pri:

Otonu Fischer-ju, trgovna muzikalij, Kongresni trg št. 9. (Tonhalle).

Vstopnina velja za vse naznanjene zanimivosti in sedež.

Predstave v Zagrebu 28. in 29. maja, v Mariboru 31. maja.

